

Kubelen tärnor!

Upp, I tärnor, rycken an!
Skynnen, skaffen Er en man!
Det ju skottår är i år, —
SjälF hvar flicka fria får.

Skottår är det. Skott på skott
Skjuter Amor, träffar godt.
Pilar hwina, hjertan slå,
Krigsmusiken ljuder så:

„O, jag älskar dig, min vän!
O, så älska mig igen!
Du är mig mitt lif, min tröst, —
Kom och slut mig till ditt bröst!“

Och han kommer, skyndar sig,
Ingen korg han gifwer dig.
Jo, — en munkorg kanske nog:
Kjösen, som han eldig tog.

Möjligt dock att en och ann'
Kan gå miste om sin man.
Är hon stygg och gammal, — då
Får hon kanske ensam gå.

Fällen icke modet dock,
Fresten på med lock och pod!
Ovinnoliften kännen J. —
Börjen strax Ett frici!

